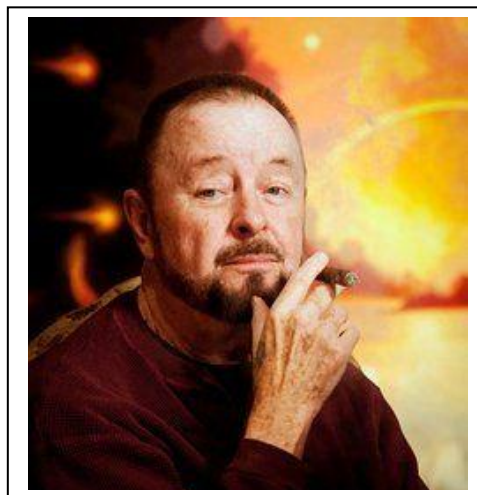

PENETRATION

- The Question of Extraterrestrial and Human Telepathy

Av **Ingo Swann**
(1998)

Pia Hellertz – januari 2019

Jag läser för andra gången den otroliga boken "*Penetration*" (betyder genomslag eller föra in) av **Ingo Swann**, som var en av världens absolut främsta "*psychics*" och "*remote viewers*" (fjärrskådare). Han brukar kallas "*the Father of Remote Viewing*", fjärrskådningens fader. I sin engelska version finns boken bara som PDF-fil på nätet och i e-bokformat. Det intressanta är att jag under den här läsningen förstår mycket mer av det Swann berättar om, tack vare att jag läst en hel del annat inom ämnet under mellantiden och ändå finns det mycket kvar att förstå.

Ingo Swann föddes den 14 september 1933 och dog den 31 januari 2013 – 80 år gammal. Han var "försökskanin" för, men även medarbetare till, de berömda psykologiska forskarna **Russel Targ** och **Hal Puthoff** på *Stanford Research Institute, SRI*, under flera år. De är också kända för att ha samarbetat med en annan kändis när det gäller psykiska förmågor, **Uri Geller**.

Tillsammans försökte forskarna förstå psykets möjligheter, framförallt för att förstå om och hur det gick att använda psyket för att samla information, d.v.s. spionera. Man försökte också utröna om det gick att överskrida tid och rum. Forskningsprogrammet kallades "*Stargate*". Ingo Swann var också *författare* och skrev ett antal böcker om olika ämnen. I skrivande stund läser jag "*Purple Fables*". Det är en märklig bok. Swann berättar i inledningen att han fick till sig de fyra berättelser som ingår i boken under natten och skrev ner dem dan därpå. Även slutordet fick han till sig den femte natten. Det är mycket fascinerande och tänkvärda berättelser.

Into Swann var också *konstnär*. Enligt hans hemsida var han passionerat intresserad av att upptäcka universums mysterier och han försökte i sina tavlor återge bilder han fick genom sin fjärrskådning.¹ Han skriver på sin hemsida:

¹ Adressen till hans hemsida är <https://ingoswann.com/home>

”Efter att under 1900-talet ha insett att det var ganska svårt, om inte till och med ett omöjligt mål, att försöka bli accepterad som konstnär inom New Yorks konstnärliga etablissemang, så fattade jag beslutet att dra mig tillbaka och måla bara för min eget nöjes skull” (min. övers.).

Användbara begrepp

För att kunna beskriva sitt arbete introducerade han två begrepp, *EARTHSIDE* för allt som var kopplat till planeten Jorden, och *SPACESIDE* för allt utomjordiskt. Det betyder att han också skiljde på Earthside-intelligens och Spaceside-intelligens. En central hypotes Swann för fram i boken är att om utvecklade PSI-förmågor² skulle kunna bli ett hot mot Earthside-intelligens så skulle den också kunna bli ett hot mot Spaceside-intelligens. Det skulle inte vara någon större skillnad mellan att ”läsa” jordmänniskors tankar och att läsa ”utomjordingarnas”. Det enda verkliga problemet, menar Swann, är att överväga om Spacesiders över huvud taget existerar.³ För enkelhetens skull använder jag fortsättningsvis ibland begreppet ET som är en förkortning av *Extraterrestrials*, utomjordingar.

Swann konstaterar att han under sina studier av fenomenet åren 1976 till 1990 successivt insåg att det enda som Earthsiders och Spacesiders hade gemensamt var förmågan till telepati. Många människor hade börjat rapportera om att de blivit kontaktade av Spacesiders och/eller blivit kidnappade. De berättade om att kommunikationen dem emellan var telepatisk. Swann undrade

² **Parapsykologi** (av grekiskans *παρά* para, "vid sidan" + psykologi) är studiet av påstådda paranormala fenomen. Studieobjekten inkluderar extrasensorisk perception (ESP), psykokinesi och medvetandets överlevande efter döden. Parapsykologerna kallar dessa fenomen PSI, en neutral term som inte stipulerar någon orsak till fenomenen eller upplevelserna av dem. (Wikipedia)

Psykokinesi är förmågan att påverka materiella föremål med tankens kraft. Ett känt exempel är Uri Geller som böjde skedar.

³ Eftersom den PDF-fil av boken som jag skrivit ut från nätet inte har sidnumrering kommer jag inte att kunna ange sidhänvisningar, men alla påståenden jag för fram i artikeln kommer från boken om inte annat anges.

över varför telepati var så nertystad och förtigen i forskarvärlden. När Swann själv skrev manus om fenomenet så blev de refuserade av över tjugo förlag. Trots att det hade publicerats en hel del "bullshit" inom UFO-ET-området. Så Swann övergav bokprojektet under några år.

Ingo Swann "besöker" Jupiter

Den forskning som genomfördes på SRI var mycket hemlig och gick i huvudsak ut på vad den psykiskt begåvande Ingo Swann och andra "psychics" kunde göra med sin begåvning. Han fick exempelvis om och om igen mentalt "besöka" ett annat låst rum och berätta vad han såg. Han fick mentalt "besöka" andra platser med hjälp av geografiska koordinater och berätta vad han såg. Sen åkte man och kollade. För honom och forskarna var det viktigast att det gick att bevisa att det han såg var sant.

Swann berättar att det största problemet för en fjärrskådare var att bli uttråkad och det blev han stundtals av dessa försök, berättar han.

År 1972 skapade *Central Intelligence Agency, CIA*, ett litet forskningsprojekt på SRI under ledning av **Dr. Puthoff** och Swann erbjöds att komma till Kalifornien för att delta. Syftet var att undersöka om *ESP, Extrasensorisk perception*, gick att påverka viljemässigt. Det var ett område som då saknades inom den parapsykologiska forskningen. Swann hade en hel del erfarenhet sen tidigare.

Nu började hundratals experiment och Swann kunde stundtals känna sig utled, vilket inte gynnade hans förmågor. Han berättar att i april 1973 så föreslog han för forskarna att de skulle göra något totalt annorlunda, vilket skulle återintroducera känslan av äventyr, njutning och spänning.

Planeten *Jupiter* var verkligen långt bort. NASA hade tidigare flugit förbi planeten med *Pioneer 10* och *11* och resultat från informationen skulle komma i september 1973. Swann menar att enda skillnaden mellan att "besöka" Jupiter och rummet bredvid var avståndet och han kände att det skulle var spännande att få göra en "rymdresa". Ett problem var att forskarna inte var så lockade av experimentet. De ville inte bli förlöjligade och skrattade åt och de forskare som Swann samarbetade med var inte annorlunda. Men Swann hade två alternativ, antingen att bli hånad eller att bli totalt uttråkad och därmed misslyckas som försöksobjekt. Så han sa till forskarna: "*Jag slutar och ni kan ge tillbaka de pengar projektet fått.*" Vilket övertygade forskarna.

Han var nyfiken på att se om de data han fick genom fjärrskådning i april 1973 skulle stämma med de uppgifter som NASA skulle få i september 1973.

Sen berättar Ingo Swann mycket ingående och detaljerat om experimentet och dess resultat. Allt han sett bekräftades.

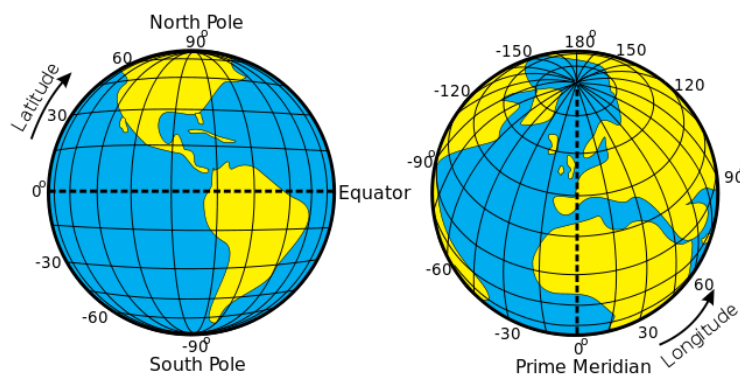
Forskarsamhället skulle hellre erkänna *reinkarnationen* än telepatiska förmågor. De var alltför skrämmande. Deras egna tankar kunde ju bli avslöjade.

Ingo Swann ”hamnade” på Månen

Ett par år efter experimenten med Jupiter får Ingo Swann ett telefonsamtal. Det var i februari 1975. En mystisk **Mr. Axelrod** ville ha kontakt. Berättelsen om mötet och instruktionerna och hur Ingo Swann fördes till ett underjordiskt laboratorium iförd luva över huvudet, så att han inte skulle se vart han åkte, och i sällskap med två lika mystiska tvillingar, var som att läsa en spiondeckare i kortversion. Detta var början till en synnerligen hemlig och oerhört spännande experimentperiod.

Swann erbjöds 1000 dollar om dagen, vilket blev en stark drivkraft för att fortsätta detta märkliga äventyr. Kravet var att han aldrig någonsin för någon skulle berätta om vad de gjort – vilket han heller inte gjort på ett par decennier.

I detta kapitel berättar Swann hur det kom sig att han började använda koordinater i sin fjärrskådning. Koordinaterna på planeten Jorden beskrivs med begreppen *longitud*, eller längd, och *latitud*, eller bredd. Han hade diskuterat frågan med den berömde ufologen **Jacques Vallee** som gav Swann stöd.⁴

Samtalen mellan Dr Axelrod och Ingo Swann är verkligen belysande och lärorika. Nu var det dags att introducera projektet, ett besök på Månens baksida. Axelrod frågar vad Swann vet om Månen. Swann säger att det är en död satellit, att den har kratrar och berg. Det är ungefär allt han vet.⁵

Axelrod berättar att han förberett koordinater för Månen. Under hela

⁴ År 2011 läste jag **Jacques Vallees** mycket intressanta bok *Messengers of Deception – UFO Contacts and Cults* (1979) och skrev en artikel -

<http://www.piahellertz.com/MessengersofDeception.pdf> samt *Wonders in the Sky* som han skrev tillsammans med **Chris Aubeck** år 2009 och som jag också skrev en artikel om - <http://www.piahellertz.com/Vallee-Wonders-in-the-Sky.pdf>

⁵ År 1959 var första gången människan såg månens baksida. Då lyckades den sovjetiska rymdfarkosten Luna 3 fotografera den. Info från Rymdstyrelsens hemsida - <https://www.rymdstyrelsen.se/upptack-rymden/om-rymden/manen/>.

experimenttiden lever Swann i det underjordiska laboratoriet. Där finns gym så han kan träna, vilket tvillingarna också gjorde, men de var inte särskilt pratsamma.

Swann hade ingen som helst aning om varför de ville att han skulle studera Månens baksida, men hans hypotes var att de kanske planerade för baser på Månen. Vi får komma ihåg att Månen besöktes av ett antal Apolloresenärer mellan åren 1969 till 1972⁶. De följande bemannade Apollosorna landade på Månen:

20 jul 1969	Apollo 11
19 november 1969	Apollo 12
5 februari 1971	Apollo 14
30 juli 1971	Apollo 15
16–27 april 1972	Apollo 16 ⁷
11 december 1972	Apollo 17

Apollo 13 fick en explosion ombord och kunde bara åka runt Månen och hem igen.

En annan hypotes Swann hade var att NASA kanske hade förlorat ett hemligt rymdskepp eller nåt annat under den perioden och ville undersöka detta mer. Swann hade inga andra förväntningar än att få se en död satellit med damm, kratrar och utan atmosfär.

När det var dags för ”besöket” satte Swann upp reglerna att Axelrod muntligt skulle läsa upp koordinaterna men i övrigt vara helt tyst. Swann skulle däremot berätta hela tiden vad han såg, vilket spelades in. Han berättar att han inte blundar när han ”arbetar” och han redogör detaljerat för hur han gör. Han beskriver hur han närmar sig Månen, att han ser formationer och mörker.

Så plötsligt säger han att han ser ljus, vilket förvånar honom eftersom han ju förväntar sig vara på den mörka sidan av Månen. Han upplever vind som skapat mönster i sanden. Han upplever nåt som påminner om atmosfär. Så han säger att han blivit förvirrad och tror att han hamnat fel, så han begär att de tar en paus.

För att göra en lång historia kort så gör de ett nytt försök efter pausen och då hamnar han åter igen på ett ställe där han ser byggnader, märken på marken som liknar traktorspår... Så han ville ha en kaffepaus igen eftersom han inte förstod nånting. Han kände nu att hans 1000-dollar nu höll på att gå upp i rök.

⁶ Om min ”resa” när jag ville granska de två teorier som florerade, d.v.s. å ena sidan att Månlandningen påstods vara en gigantisk bluff och å andra sidan att vi faktiskt landade enligt den officiella teorin, har jag skrivit i en lång artikel – *Månlandningen – Har vi landat eller inte?* - <http://www.piahellertz.com/Manlandningen.pdf>. Efter att ha läst Ingo Swanns bok inser jag att jag måste revidera och uppdatera artikeln i några detaljer.

⁷ Här uppgav Ingo Swann fel datum, 30 juli 1971. Jag kollade på Wikipedia.

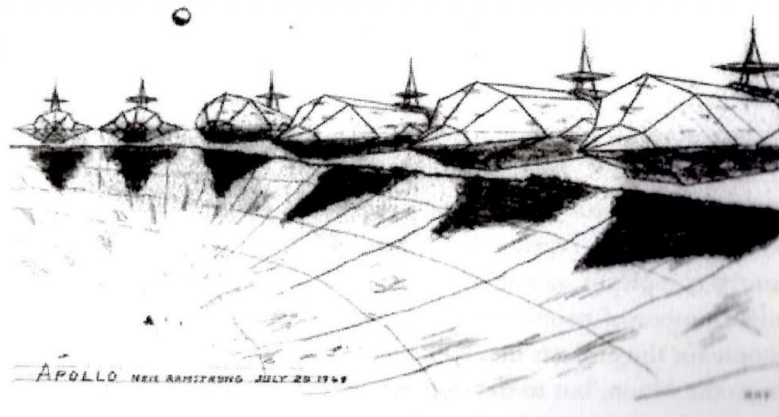
Allt var ett misslyckande.

Men – de fortsatte och Ingo Swann började så småningom förstå att det han såg faktiskt fanns på baksidan av Månen. Han såg ett mycket högt torn och jämförde storleken med FN:s skyskrapa i New York. Nu frågar Swann Axelrod om NASA eller Sovjet hade förmåga att bygga en sån bas på Månen. ”*Jag trodde att alla hade nog problem med att få upp ett par grabbar eller en hund i en omloppsbanan. Jag trodde att allt vi fick med till Månen var en flagga som placerades i en krater nånstans*”, säger han.

Så plötsligt utropar han: ”*Menar du att – att jag ska förstå att detta inte är VÅRT? Inte skapat på Jorden?*” ”*Visst är det en överraskning,*” svarade Axelrod. Överraskning var nog inte rätta ordet för Swann. Nu var han helt överväldigad, ”*För helvete, ET:s på månen, ...!*” utropar han och skriver att han vid det här tillfället hade behövt en ”*recovery coach*”. Jag vet inte om han menar en person som han kunde bearbeta intrycken med eller bara en plats att vila på. Han berättar att han fortfarande reagerar starkt på minnena när han skriver om den över 20 år senare.

Det är nu han börjar fundera över det faktum att Apolloprogrammet avslutades 1972, trots flera planerade resor. Och han fick insikten att det kanske berodde på att det fanns några på Månen som sa ifrån att vi inte fick komma tillbaka, och det på ett sätt som visade att de menade allvar.

Efter att ha läst **William Tompkins** bok ”*Selected by extraterrestrials*” och även läst och lyssnat på intervjuer med honom och med andra källor så har vi börjat få veta att det var exakt detta som låg bakom att vi inte återvände. ET ”*gav oss fingret*” som Tompkins formulerade det.⁸

Tompkins Drawing of NASA Live Feed of Starships on Edge of Sea of Tranquility Crater Menacing Apollo 11 Astronauts
Source: William Tompkins, *Selected by Extraterrestrials*, p. 417

Tompkins ritade ner vad han själv såg med egna ögon via en TV-monitor som sände från Månen att Apollo 11-astronauterna såg när de landade.

⁸ Se min artikel om William Tompkins bok på - http://www.piahellertz.com/Selected_by_Extraterrestrials.pdf

Byggnader på Månen

Ingo Swann så byggnader som såg konstiga ut, torn, maskiner, ljus med olika färger. Han såg broar vars funktion han inte kunde förstå. En av dem böjde sig ut men såg inte ut att vara fäst på andra sidan. De fanns en mängd domer, större och mindre. Några såg ut som tefat med fönster. De var ibland placerade i närheten av en krater, ibland i grottor, ibland i det som såg ut som flygplanshangarer.⁹

Han såg långa tubliknande saker, traktorliknande saker som rörde sig uppför och nerför kullar, märkliga vägar, obelisker som inte verkade ha någon tydlig funktion. Det fanns stora plattformar på domer, stora korslika strukturer.

Han såg hål som blivit grävda i kraterväggar och botten som verkade ha något med gruvsdrift att göra, eller att man flyttade på jorden av någon anledning. Över vissa kratrar låt det nät, det fanns ett slags ”hus” som någon uppenbarligen bodde i. Dessutom såg han människor som var upptagna med nånting som han inte kunde utröna vad det var. Platsen var mörk. ”Luften” var fylld med ett fint damm. Dessa var antingen jordmänniskor eller några som såg ut som oss. Alla var män, vilket han såg genom att alla var nakna, men han kunde inte begripa varför. De verkade gräva i kanten på en kulle.

Ingo Swann konstaterar att de måste ha hittat ett sätt att skapa en vettig miljö, varm och med luft. ”*Men varför gick de omkring nakna?*” undrade han, men fick inget svar från sitt inre. Däremot upptäckte han att några av dem började gestikulera och prata högljutt och peka i hans riktning. Han upplevde att han ”flydde”, gömde sig, vilket han menar att han sannolikt gjorde i sitt psykiska tillstånd eftersom han förlorade synen på dessa saker.

Han hade ju berättat allt detta för Axelrod medan ”besöket” pågick och berättade nu att han sannolikt blivit sedd. Han berättar: ”*De pekade på mig. Hur kunde de göra det... om inte... de också har någon slags högt utvecklad psykisk förmåga att se?*” Axelrod uppmanade honom att omedelbart lämna platsen. Swann insåg nu att Axelrod kände till att dessa varelser hade en högt utvecklad psykisk förmåga. Han frågar Axelrod om dessa varelser kunde döda en jordisk psychic om de misstänkte att han spionerade på dem, men Axelrod gav inget svar, vilket han aldrig gjorde på Swanns frågor.

Efter denna session fick Swann ta på sig huvan och fördes åter till kända platser så han kunde ta sig hem till New York. Oj, vilken spännande resa för mig som läsare. Swann var faktiskt orolig långt efter experimentet om ET skulle söka och hitta honom och ”*zap my brains out of existence*”, ett uttryck jag inte

⁹ Uppgifterna finns i kapitel 5 *Humanoids on the Moon*.

hittade en bra översättning för. Han konstaterar också att han hållit löftet om tystnad till Axelrod med ytterligare ett decennium mer än lovat.

Någon mer finns på Månen

Under sommaren 1976, väl hemma, fick Ingo Swann en bok i postlådan, utan avsändare. Det var **George Leonards** "*Somebody Else Is On the Moon*" som publicerades år 1976. Boken finns som PDF på nätet.¹⁰ Leonards hade studerat NASAs bilder från Månen och dragit slutsatser. Swann fann att Leonards hade kommit fram till samma slutsatser som han själv. Det finns mängder av bilder som tagits av Apolloastronauterna på Månen ända sedan början av 1960-talet som en förberedelse och planering inför landning, men de är obegripliga för en ovan som jag – dock ändå fascinerande. Vi kan vara tacksamma för dessa nördar som väljer att fördjupa sig djupare än de flesta och försöka förstå.

Skönheten i Los Angeles

Ingo Swann pendlade mellan SRI, där forskningen fortsatte och Los Angeles där han deltog i studier där andra framstående forskare ville försöka förstå högre mänskliga funktioner. De var involverade i flera olika parapsykologiska forskningsobjekt som också innefattade planer och komplotter inom regeringen och aktuella teman om mystik och ockultism. De var intresserade av Swanns projekt men aningen oroad eftersom SRI-forskningen var så nära knuten till regeringen. Vad jag förstår fick Swann mycket stort utbyte av samarbetet med forskarna.

Swann berättar att han vid ett tillfälle när han var på besök i Los Angeles besökte en supermarket för att handla tillsammans med en vän. Vid ett av stånden stod en otroligt vacker kvinna som utmärkte sig med sina "*excessive female psysical endowments*", överdrivna kvinnliga attribut. Men det var inte dessa som väckte hans uppmärksamhet mest utan på grund av att dessa attribut knappt var täckta. Hon hade över huvud taget mycket begränsad klädedräkt, kort-kort och mycket höga klackar, med enormt vackert svart hår. Så han gick fram till samma stånd för att handla. Då kände han en mycket stark kroppskänsla, en elektrifierande våg sköljde genom honom och håret på kroppen reste sig. Han skriver att utan att rim och reson insåg han plötsligt att kvinnan var en "extraterrestrial", en ET. Så han bestämde sig för att snabbt lämna kvinnan. Då fick han se en av tvillingarna från tiden med Axelrod, som betraktade kvinnan. Då insåg han definitivt att det var något speciellt med kvinnan.

¹⁰ George Leonards "*Somebody Else Is On the Moon*" -

http://checktheevidencecom.ipage.com/checktheevidence.com/pdf/George_Leonard_SOME_BODY%20ELSE%20IS%20ON%20THE%20MOON%20OP.pdf

Swann berättar om mötet för vännen som sa det överraskande: *”Vi har massor av dem här i La-La Land”*. Detta öppnade upp möjligheten att få samtala om ET:s som vännen och även forskarna visste *”var mycket upptagna med att infiltrera Jorden”*. En av forskarna sa att *”De är farliga ska du veta och de anser att jordmänniskor som är psyccics är deras enda fiender, så var försiktig Ingo, var försiktig!”*

Inte långt därefter fick Swann kontakt med Axelrod igen som förhörde honom om mötet med skönheten och fick veta att hon var mycket farlig. Samtalet och kontakterna med Axelrod är spännande berättade, som den värsta thriller. Swann kunde inte och fick inte berätta om sina upplevelser för någon.

I ett kapitel berättar Swann om när han och Axelrod och tvillingarna gav sig ut på en resa som innefattade att han fick se ett UFO. Och han började inse att UFO-observationer hade gjorts och görs i stor omfattning i världen.

Tillbaka till Månen

Ingo Swann går i boken ingående in på Månen, vad den kan vara, vad etablissemang förmedlar om Månen och vad observerade data sen flera decennier visar att det sannolikt är.

Den traditionella bilden av Månen är att det är en död, naturlig satellit till Jorden som är utan atmosfär och som formats samtidigt med Jorden. Den moderna tekniska forskningen har dock visat att inget av detta stämmer. Swann skriver att det redan under 1920-talet fastställdes att det fanns atmosfär på Månen, vilket förmedlades av framstående forskare på den tiden. Men det moderna mainstream inom forskningen, militären, politiken och kulturen fortsätter hävda teorin om den döda Månen. Swann menar att eftersom etablissemang fortsätter hävda teorin om den döda Månen, trots klara vetenskapliga bevis på motsatsen måste något stort vara i görningen (kapitel 13).

Swann berättar att han före mötet med Axelrod år 1975 inte visste mer om Månen än alla andra, men efter sina erfarenheter blev han intresserad och har ägnat mycket tid åt att undersöka. Han fann att det pågår massor med desinformation om Månen och att det därför var svårt att hitta den sanna informationen. Jag ska inte fördjupa mig i detta alltför mycket utan hänvisar till boken.

Swann berättar att det första som behövde utredas var om Månen var en naturlig planet eller om den var en artificiell satellit, d.v.s. skapad. Om den var artificiell måste den också vara ihållig för att vara användbar. Medan naturliga månar var solida.

Planen att kolonialisera Månen och skapa baser där handlade om att den som gjorde det skulle kunna styra Jorden från Månen. Förutom att man ville undersöka Månen närmare så var ett syfte ekonomiskt. Man ville undersöka vilka användbara resurser som kunde hämtas från Månen, genom exempelvis

gruvdrift. Det var också viktigt att undersöka om Månen var beboelig för dem som behövde vistas där.

Här berättar Swann om Apollomissionen och resorna. I början gjordes obemannade resor runt månen. Nästa steg i planen var att krascha raketer på Månen. Det sista steget var de bemannade Apollofärderna. De avstannade i december 1972 med Apollo 17. Sen var det inte förrän år 1995 som en obemannad raket, *Clementine*, sändes till Månen, men det var ett projekt för USA:s militär, inte NASA. Trots alla data som sändes från Månen så fortsatte bilden av den döda, atmosfärlösa, dammiga, steniga Månen, med höga berg och kratrar att förmedlas till mänskligheten – ända fram till år 1997 då man officiellt ”upptäckte” att det finns viss atmosfär på Månen.

Swann berättar att stenar som hämtades på Månen visade sig vara omkring 5,3 miljarder år gamla, medan stenar på Jorden daterades till 3,5 miljarder år. Han funderar en del över varifrån sten och damm kommer ifrån på Månen och även var Månen fanns innan den gick in i vårt solsystem, hur den tog sig till vårt solsystem och hur den hamnade i den perfekta omloppsbanan. Swanns funderingar är intressanta att ta del av.

Han visar hur kunskaperna om Månen ständigt hålls dolda för omvärlden och hur ”*the Dead Moon Dictum*”, ”utsagan om den döda månen” hålls levande på olika sätt. De bevis som finns via fotografier och studier genom teleskop är enligt Swann ”hårda bevis”, men utsätts ständigt för desinformation. Bevis av lägre graden vilar på logiska slutsatser dragna av studier av den hårda bevisen, menar han. Månen ligger på 238, 857 miles avstånd, enligt Swann. Jag konsulterar Rymdstyrelsen, som skriver:

”Som längst befinner sig månen 406,700 kilometer från jorden och som närmast 356,500 kilometer. Avståndet beror på var i omloppsbanan månen befinner sig. Men under årmiljonernas gång rör sig månen också sakta bort från jorden. Reflektorer som Apolloastronauterna lämnade kvar på månen har gjort det möjligt att med radar uppmäta denna flykt från oss till 3,8 centimeter per år. Detta fenomen hänger faktiskt samman med tidvattnet på jorden.”¹¹

Sen tidigt 1900-tal har människor studerat Månen med hjälp av teleskop. Redan på 1920-talet fanns det stora teleskop som spionerade på Månen. Redan då började döljandet och förnekandet. Swann räknar upp ett antal personer som ägnat sig åt detta. Några har också skrivit böcker som avslöjar ”anomalier” på Månen, d.v.s. fenomen som inte stämmer med ”*the Dead Moon Dictum*”, exempelvis att det som nämnts verkar finnas en viss atmosfär på Månen. Man har sett ljus som ”kommer och går” och som rör sig och man har till och med sett

¹¹ Månen - <https://www.rymdstyrelsen.se/upptack-rymden/om-rymden/manen/>

gröna fläckar som antyder att det kan finnas vegetation m.m. Nu blev det riktigt spännande.

Och ändå vajade flaggan...

En av de iakttagelser som de s.k. "bluffteoretikerna" omfamnar är att flaggan vajade till lite när astronauterna placerade den på Månen. Deras förklaring var att allt detta därför filmades på Jorden. En annan förklaring jag läste i samband med mina studier inför min artikel om Månlandningen¹² var att det bara var under och strax efter det att astronauten försökte få ner flaggan i marken som den fladdrade. Men – om Ingo Swann har rätt, att det finns en viss atmosfär på Månen, så får vi ytterligare en förklaring till den fladdrande flaggan.

Ingo Swann berättar dock att de flaggor som hädanefter placerades på Månen var riggade med ståltråd så de skulle hålla sig stilla.

Ljusn på Månen

I ett kapitel fördjupar sig Ingo Swann i temat ljusen på Månen. Detta är ett mirakel eftersom Månen anses vara en död värld. Dessa ljus är inte ovanliga, enligt Swann och andra som iakttagit dem.

Swann berättar att det år 1967 publicerades en rapport med titeln "*Chronological Catalog of Reported Lunar Events*" (NASA Technical Report R-277). I katalogen dokumenterades 579 fenomen på månen mellan åren 1540 till 1967. Av dessa handlade omkring 75% om ljusfenomen. Även olika strålar har iakttagits. De övriga 25% handlade om dimma, töcken, dis och moln på Månen, som ibland hindrade utsikten i teleskopet, om inte ljusen rörde sig genom dimman. Swann poängterar att de händelser som dokumenterats var just händelser, d.v.s. något som rörde sig, något som egentligen inte borde hända på den "döda" Månen.

Men antalet händelser har enligt Swann av någon anledning begränsats. *The Royal Astronomical Society* i Storbritannien har under senare delen av 1800-talet dokumenterat omkring 1,600 händelser på Månen genom att använda *Royal Observatory* i Greenwich. Därför innehöll NASAs katalog inte all information som var känd.

Swann konstaterar också att ingen av månlandningarna, vare sig bemannade eller obemannade, gjordes i närheten av platser där man sett ljusen.

Vatten och atmosfär på Månen

De uppgifter Ingo Swann tar upp som var mest omskakande var uppgifterna om att det finns vatten och atmosfär på Månen. Det var inte uppgifter han fick via

¹² <http://www.piahellertz.com/Manlandningen.pdf>

sin fjärrskådning utan i sina efterföljande studier om vad andra forskare redovisat.

I det kapitel där han speciellt fokuserar på detta, *"Lunar Water – Lunar Atmosphere"* börjar han med att aningen spydigt skriva att forskare under våren 1998 informerat om sin förvåning över att man hittat vatten på Månen. Detta var dock en senkommen nyhet om något som varit känt i decennier, skriver han. Han konstaterar också att om det finns vatten så är sannolikheten mycket stor att det finns atmosfär. Och om det finns atmosfär så måste tillräcklig gravitation förekomma för att hålla atmosfären på plats.

Att det fanns atmosfär på Månen var känt i vissa kretsar sen decennier tillbaka. Redan i slutet av 1800-talet hade kompetenta observatörer iakttagit anomalier. En Harvardprofessor, **William H. Pickering** (1858–1938), var en accepterad auktoritet när det gällde Månen. I sin bok *"The Moon"* år 1903 refererar han till hundratals eller till och med tusentals observerade förändringar på Månen genom teleskop. Det var förändringar vars enda förklaring var att det borde finnas vatten och atmosfär på Månen. Studierna gjordes bland annat av *selenografer*, vars uppgift är att studera ytan och fysiska fenomen på Månen.

Swann skriver att *"astronomer som inte är selenografer förklarar att det inte finns vare sig vatten eller atmosfär på Månen och att de observerade förändringarna inte är möjliga. Selenografernas svar var helt enkelt att de har sett förändringar ske"*. Men trots skickliga selenografers observationer fortsatte astronomernas perspektiv och bild av den döda Månen att härska. Dessutom hade två framstående astronomer, **M.K. Jessup** och **V.A. Firsoff** i sina böcker dokumenterat existensen av atmosfär genom sina studier av 150 års forskning och studier genom teleskop. Närvaron av atmosfär på Månen kunde förklara iakttagelserna av dimma och moln, vilket iakttagits så tidigt som år 1733, när ordentliga teleskop hade utvecklats.

Jessups bok publicerades år 1957 med titeln *"The Expanding Case for the UFO"* och Firsofs bok som publicerades 1959 hette *"Strange World of the Moon"*. Båda dessa böcker presenterade bevis på atmosfär på Månen och den höga sannolikheten att det fanns regionalt vatten och vegetation. Båda böckerna försvann snabbt från bokförlagen konstaterar Ingo Swann år 1998, men vid en kontroll på Amazon idag, den 3 januari 2019, så finns båda böckerna till försäljning.

Swann konstaterade att alla fenomen som inte passade in i bilden av den döda Månen uteslöts och förtegs från den etablerade versionen av Månen. År 1997 presenterades som nämnts "upptäckten" av en "svag" atmosfär på Månen, men enligt Swann följde inga analyser eller konsekvenser av "upptäckten", exempelvis möjligheten till vegetation på vissa platser. Detta skulle kunna göra det möjligt för besökare och bosättare att odla sin mat.

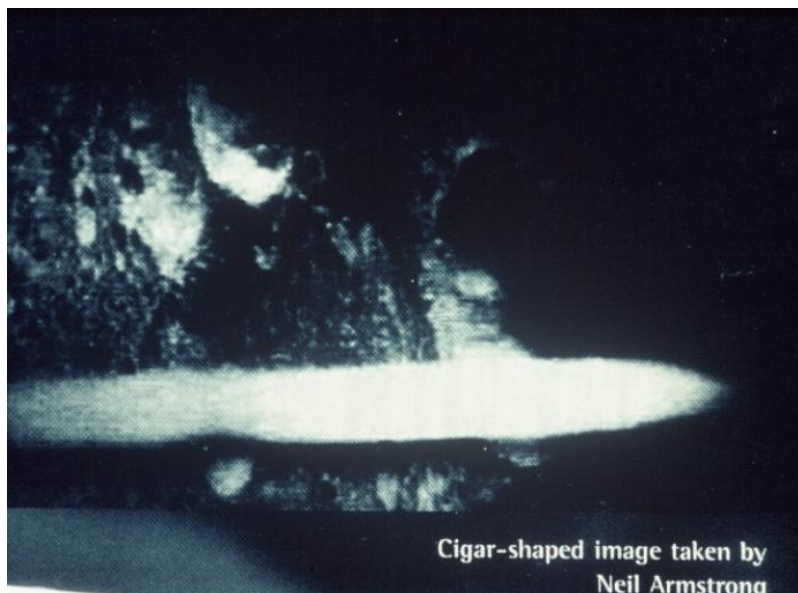
När det gäller den tunna atmosfären gör Swann jämförelser med bergen i Anderna och Himalaya där jordmänniskor kan anpassa sig på höga höjder trots den tunna luften. Han menar att människor som vuxit upp i Anderna eller i Tibet skulle kunna rekryteras till bosättningar på Månen och tränas för militära eller ekonomiska syften.

Varelser på Månen?

I oktober 1954, sex år innan president Kennedy hade sitt tal om att skicka människor till Månen och se till att de kom tillbaka, observerade en astronom genom ett teleskop i *Edinburgh Observatory* Månen. Han observerade *"en mörk sfär som rörde sig från kratern Tycho till kratern Aristarchus"*. Både dessa kratrar hade avslöjat omfattande ljusfenomen.

Fler och fler observatörer som riktade sina teleskop mot Månen iakttog fenomen som rörde sig över Månens yta. Objekt rörde sig in och ut ur kratrar. NASAs bilder visade *"extraordinära farkoster"*. Bilder som Apollo 11 tog visade bild på en lysande cigarrformad farkost nära Månens yta. Swann skriver att: *"Eftersom fotot avslöjar kondensstrimmor så måste farkosten ha rört sig innan för Månens atmosfär"*.

I juli år 1972 spelade Apollo 16 in ännu ett cigarrformat objekt med sin Hasselbladkamera. Den här bilden lär Neil Armstrong på Apollo 11 ha tagit.

13

¹³ Bilden hämtad från sidan *Here Are The Leaked UFO Images Of NASA's Apollo Missions* - <https://www.disclose.tv/just-some-leaked-nasa-ufo-photos-315578>

Varför åkte man inte tillbaka?

En teori som Ingo Swann för fram är att ”någon” på Månen ”*kicked Earthside ass and seems to have 'suggested' that it not come back*”. Vi blev helt enkelt utsparkade av de som redan befann sig på Månen. Detta nämnde även rymdforskaren William Tompkins, vilket jag nämnde ovan.

Ingo Swann nämner den franske författaren **Maurice Chatelian** som flyttade till USA år 1955. Under 20 år arbetade han inom olika rymdforskningsprogram och industrier. Han var specialist på elektronisk navigation. Han har en omfattande bakgrund inom USA:s flotta, NASA och flygvapnet. Chatelain startade sin karriär inom NASA för att hjälpa till med att skapa *Apolloprogrammet*. I sin bok ”*Our Ancestors Came from Outer Space*” berättar han att Apollo 11 såg två UFOs som flög över deras huvuden.

I min artikel om Chatelains bok skriver jag:

”Chatelain konstaterar att alla Gemini- och Apolloresor följdes på avstånd och ibland ganska nära av extraterrestrials rymdskepp, ”flygande tefat” eller UFOs. Varje gång detta hände rapporterades det till Mission Control, som sen beordrade ”*absolut tystnad*” (s. 23). Astronauterna använde kodordet ”*Santa Claus*” för de UFO de rapporterade om. När Apollo 8 med bland annat James Lovell ombord hade besökt Månens baksida berättade han så att alla kunde höra: ’*Vi har blivit informerade om att Santa Claus faktiskt existerar!*’ (s. 23). Författaren räknar upp de olika observationerna som rapporterats och vem som rapporterade.”¹⁴

Telepati

I del 3 av boken diskuterar Ingo Swann fenomenet telepati, både jordmänniskors telepati och ”Spaceside”-telepati. En intressant kommentar han gör är att etablissemangets vetenskapsfält hellre skulle erkänna *reinkarnationen*, d.v.s. den forskning som visar att vi föds om och om och om igen, hellre än att erkänna den forskning som visar att telepati existerar. Vilket hot! Mot integritet, mot dold kriminalitet hos makten med mera! Avslöjandenas tid skulle då komma! Insikten om att telepati är möjligt skulle hota alla som vill hemlighålla saker. Swann konstaterar också att inte bara kunskap och information om exempelvis UFO och ET:s hålls hemlig. Man sprider även medvetet desinformation in fenomen som man inte lyckas hålla hemlig. Det innebär bland annat att ett enormt samarbete krävs för att hålla hemligheterna över decennier. En intressant fråga som Swann ställer är också: ”*Vad är det som faktiskt hålls hemligt och döljs?*”

¹⁴ http://www.piahellertz.com/Our_Ancestors_Came_from_Outer_Space.pdf

Swann skriver om ”*the Big Four*”, de fyra stora – regeringen, militären, vetenskapssamhället och massmedia. I detta sammanhang tar han upp det faktum att det går att påverka människor med ”*gömda ord*”. Han tar exemplet med ”*Drick Coca Cola!*” på en film med Kim Novak på 50-talet, vilket resulterade i en ökning av försäljningen av Coca Cola med 58 procent över en sexveckors period. **Vance Packard** publicerade en bok ”*Hidden persuaders*” (dolda övertygare) där han tog upp detta fenomen på djupet, att människor kunde påverkas av dolda ord som flimrade förbi så snabbt att man inte blev medveten om det, men det omedvetna tog upp det. Detta var ett fenomen som **George Orwell** tog upp i sin skrämmande framtidsdystopi ”*1984*”. Den subliminala kommunikationen och varseblivningen var påtaglig.¹⁵ Det är möjligt att påverka människor i kollektiv och i hemlighet. Människors sinnen kan påverkas via konst, litteratur, underhållning och i utbildning. Detta är något som flera källor numera menar pågår i stor utsträckning och avslöjas. Swann menar att samtidigt pågår motaktioner från ”the Big Four” på olika sätt.

Ett viktigt knep som används av makten, enligt Ingo Swann är sättet att dela upp information i olika ”informationspaket”, vilket skulle göra den avskilda informationen obegriplig för den icke initierade, men fullständigt klar för de som visste hur de skulle sätta samman informationen.

Swann gör en intressant distinktion mellan det latinska ”INTELLECTUS” som refererar till tänkandets processer i vaket tillstånd, och som även inkluderar känslomässiga tillstånd, viljan och beslutsfattande å ena sidan, och latinets ”INTUITUS” som innefattar allt som inte ingår i ”intellectus” men som påverkar oss människor. Han konstaterar att *clairvoyance*, d.v.s. förmågan att se och höra sånt som de flesta inte ser, *intuition* och *telepati* ingår i samma koncept. Ingo Swann ägnar en del utrymme åt att diskutera dessa fenomen.

Begreppet telepati myntades av den intressante psykologiforskaren F.W.H. Myers år 1882. Telepati består av två begrepp: ”*Tele*” som betyder ”fjärran”, ”avstånd” och ”*empati*” som handlar om förmågan att förstå och delta i en annan människas känslor och tankar.

Swann reflekterar också över om medvetandet är individuellt eller universellt.

Tillbaka till Månen – igen...

I sitt efterord till boken återkommer Ingo Swann till att det finns vatten på Månen, mängder av det. År 1998 kom det ut två studier som visade att man

¹⁵ Fenomenet Mind control har sedan 50-talet utvecklats enormt, vilket jag beskriver i mina artiklar om Mind control - http://www.piahellertz.com/Mind_control-Del1.pdf och http://www.piahellertz.com/Mind_control-Del2.pdf

”upptäckt” vatten och atmosfär på Månen. Swann menar att detta kan aktivera tankarna om att kolonialisera Månen. Månen är nu inte längre en död, luftlös, ofruktbar och obeboelig satellit som alla officiella källor påstått sen 1920.

När det gäller vatten så påstås det att det finns i form av is, mest vid polerna och begrävd omkring en halvmeter under ytan. Man har beräknat att det kan finnas omkring sex miljarder ton vatten. Det skulle, enligt Swanns beräkningar, räcka för 100,000 kolonistörer under ett århundrade och dessutom utgöra en energikälla för syre och kväve för månbaserna. Dock tror inte Swann att allt vatten är underjordiskt vatten, på grund av iakttagelserna om dimma och moln på Månen.

Ett moln är ju resultatet av vattenpartiklar som formats i atmosfären. Om inte Månen hade atmosfär skulle inte vattenpartiklarna formas. Dock är inte Månens atmosfär lika Jordens, men även om den är tunnare och inte lika tjock så är den officiellt bekräftad. Och därmed menar Swann att många författare som gjort iakttagelser nu fått upprättelse.

Swann berättar att TV-stationen TNT sände en ”ganska bra” dokumentär med titeln ”*Secrets of KGB UFO Files*”. Jag hittade den på Youtube.¹⁶ Den visar hur ryska MIGs mötte UFOs. Bilderna togs med kameror som satt på nosen på MIG.

Ingo Swann konstaterar avslutningsvis att den intresserade har massor med intressant information på Internet. Han listar tre A4-sidor med källor och referenser och boken skrevs 1998, d.v.s. för 20 år sedan. Sen dess har det genomförts mycket forskning och massor med böcker och artiklar har publicerats. Vi väntar på ett officiellt större avslöjande när tiden är mogen.

¹⁶ *The Secret KGB UFO Files* part 1 of 8 – I åtta delar - https://www.youtube.com/watch?v=ELo9nCo4_No